

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 60Cbi/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120206320
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6120206320.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou Ing. Mgr. Zuzanou Dinkovou, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E., právne zastúpenej: Mgr. Natália Miľanová, advokátka so sídlom J. Kozáčka 13, 960 01 Zvolen, proti žalovanej: JUDr. Andrea Balážiková PhD. so sídlom kancelárie Horná 65/A, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, s miestom podnikania H. I. XXX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, o určenie právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti popretých pohľadávok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že žalobkyňa je veriteľom pohľadávky proti úpadcovi v konkurze úpadcu F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, s miestom podnikania H. I. XXX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 4K/8/2019 prihlásenej prihláškou pod poradovým číslom 3 vo výške 3.554 eur z titulu zmluvy o pristúpení k záväzku zo dňa 11.5.2005, táto nie je premlčaná a je pohľadávkou prvej triedy.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

III. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 67,68 % s tým, že o výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 11.1.2020 domáhal určenia, že jej pohľadávka uplatnená Prihláškou pohľadávky pod por. č. 3 dňa 24.10.2019 do konkurzného konania úpadcu F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, s miestom podnikania H. I. XXX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX (ďalej len "úpadca"), ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 4K/8/2019, sa považuje za zistenú v celom prihlásenom rozsahu v sume 4.239,49 eur, čo do poradia, právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky. Žalobu odôvodnila tým, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4K/8/2019 zo dňa 18.09.2019, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 187/2019 dňa 27.09.2019, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a do funkcie správcu bol ustanovený Ing. Jozef Žitník. Žalobkyňa si v základnej prihlasovacej lehote podľa ust. § 28 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ako "ZKR") dňa 24.10.2019 uplatnila voči úpadcovi svoju pohľadávku Prihláškou pohľadávky pod por. č. 3 a to v sume 4.239,49 eur. Právny dôvod vzniku prihlásenej pohľadávky opísala tak, že žalobkyňa dňa 11.05.2005 ako pristupujúci dlžník a úpadca ako pôvodný dlžník uzatvorili s veriteľom G. D., J. so sídlom: Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: XX XXX XXX Zmluvu o pristúpení k záväzku podľa § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník"), ktorou žalobkyňa pristúpila k záväzku dlžníka, ktorý mal dlžník na základe zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2005 v znení jeho Dodatku zo dňa 11.05.2005 a Zmluvy o záložnom práve zo dňa 11.05.2005. Žalobkyňa ako pristupujúci dlžník uhradila v období od 01.08.2016 do 15.06.2018 v prospech banky finančné

prostriedky vo výške 4.293,49 eur, k čomu ako dôkaz predložila potvrdenia o vklade hotovosti na účet vedený v G. D., J.. Poukázala na čl. III bod 3.1. ods. b) uvedenej zmluvy o prístupení k záväzku, v zmysle ktorého má žalobkyňa nárok na zaplatenie pohľadávky vo výške rovnajúcej sa sume, v akej bola pohľadávka uspokojená z majetku pristupujúceho dlžníka, a to v deň keď bola pohľadávka uspokojená z majetku pristupujúceho dlžníka, pričom úpadca do dnešného dňa žalobkyni ako pristupujúcemu dlžníkovi neuhradil ani len časť tejto vyššie špecifikovanej pohľadávky. Dňa 13.12.2019 bolo žalobkyni doručené Oznámenie o popretí prihlásenej pohľadávky zo dňa 09.12.2019. Žalobkyňa sa k dôvodom popretia (uvedeným v odseku 13. tohto rozsudku) vyjadrila tak, že popiera tvrdenia žalovanej o tom, že by ust. čl. III bodu 3.1. ods. b) Zmluvy o prístupení k záväzku uzavretej dňa 11.05.2005 malo byť v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu absolútne neplatným právnym úkonom podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, kedy žalobkyňa dáva do pozornosti ust. § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý v prvej vete uvádza "Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké." Účastníci zmluvy a to žalobkyňa a úpadca sa pri podpise Zmluvy o prístupení k záväzku zo dňa 11.05.2005 dohodli, že žalobkyňa má nárok na zaplatenie pohľadávky vo výške rovnajúcej sa sume, v akej bola pohľadávka uspokojená z majetku pristupujúceho dlžníka, a to v deň keď bola pohľadávka uspokojená z majetku pristupujúceho dlžníka, pričom finančné prostriedky z uvedeného úveru boli použité na stavbu rodinného domu, ktorý ma v súčasnosti vo svojom výlučnom vlastníctve úpadca. Žalobkyňa ako dôkaz predložila rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/6/2011 zo dňa 03.09.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.03.2012, a ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/6/2012 zo dňa 20.03.2012, kedy v rozsudku súdu prvej inštancie bolo na strane 3 vyslovené: "Preskúmaním obsahu predložených listinných dôkazov, najmä zmluvy o prístupení k záväzku z 11.05.2005 súd dospel k záveru, že účastníci tejto zmluvy mali záujem upraviť dva okruhy právnych vzťahov. V prvom rade žalovaná sa taktiež zaviazala zaplatiť pohľadávku veriteľa popri pôvodnom dlžníkovi - žalobcovi. Žalovaná sa tak stala ďalším dlžníkom z úverovej zmluvy popri pôvodnom dlžníkovi- žalobcovi. Obaja účastníci konania sa zaviazali voči veriteľovi zaplatiť pohľadávku spoločne a nerozdielne /čl.1.2. bod. 2, bod 1 zmluvy o prístupení k záväzku/. Účastníci zmluvy o hypotekárnom úvere takto upravili svoje vzájomné vzťahy vyplývajúce z hypotekárneho úveru ako veriteľ a dlžníci. Obsahom tejto zmluvy je však aj úprava následkov prístupu žalovanej k uvedenému záväzku žalobcu podľa čl. 3 bod 3 bod 1 písm. b) označenej zmluvy. Z uvedeného ustanovenia zmluvy vyplýva, že žalobca sa zaväzuje zaplatiť žalovanej odplatu za prístupenie záväzku zaplatiť pohľadávku v zmysle tejto zmluvy vo výške rovnajúcej sa sume v akej bola uspokojená pohľadávka z majetku žalovanej ako pristupujúceho dlžníka a to v deň, keď bola pohľadávka uspokojená z majetku žalovanej ako pristupujúceho dlžníka. Je potrebné zdôrazniť, že žiadna okolnosť nebráni účastníkom konania upraviť svoje vzájomné právne vzťahy vyplývajúce z povinnosti žalovanej uhradiť pohľadávku veriteľa popri žalobcovi, ako pôvodnému dlžníkovi." Obdobne Podobným Krajský súd v Banskej Bystrici na str. 4 rozhodnutia vyslovil "Ustanovenie § 511 ods. 3 Obč. zák. umožňuje dlžníkovi, ktorý v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Tento nárok vyplýva z úpravy uvedenej v § 511 ods. 1,2, Obč. zák. ak jeden z dlžníkov vo vzťahu k veriteľovi plnil jeho pohľadávku aj za ostatných dlžníkov, ktorí boli na základe zmluvy zaviazaní. Toto však platí len v tom prípade, pokiaľ si účastníci zmluvne právny záväzok ich vzťahu navzájom neupravili iným spôsobom. Tak tomu bolo aj v danom prípade, keď žalobca a žalovaná si upravili svoj vzájomný vzťah v čl. 3 bod 3 bod 1 písm. b/ tak, že v prípade ak by žalovaná zaplatila nejakú platbu veriteľovi má právo na odplatu, ktorú jej bol povinný zaplatiť žalobca. Uvedené ustanovenie zmluvne vylúčilo, aby sa žalobca mohol domáhať voči žalovanej toho, čo ako hlavný dlžník plnil vo vzťahu k veriteľovi." Na základe uvedených rozhodnutí, žalobkyňa vyhodnotila popretie ako nesprávne a nezákonné, kedy žalobkyňa preukázala, že v zmysle ust. § 511 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka jej a úpadcovi nebráni žiadna okolnosť upraviť si svoje vzájomné právne vzťahy vyplývajúce z povinnosti žalobkyne uhradiť pohľadávku veriteľa popri úpadcovi, inak. Dala do pozornosti tiež to, že súd prvej inštancie konštatoval nasledovné: "Pritom je potrebné zobrať do úvahy, že poskytnutý hypotekárny úver v sume 800 000,- Sk prevzal výlučne žalobca. Žalobcovi pritom nič nebráni tomu, aby svoje práva vyplývajúce z investovania týchto finančných prostriedkov do rodinného domu a garáže stavaných spoločne so žalovanou uplatnil v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti vedenej na Okresnom súde Lučenec číslo konania 12C/92/2010." Ďalej uviedla, že úpadca si v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 12C/92/2010, v priebehu súdneho konania uplatnil finančné prostriedky, ktoré investoval do predmetných nehnuteľností, ktoré vtom čase vlastnili ako žalobkyňa, tak aj úpadca a preto považovala za nepravdivé tvrdenie žalovanej, že finančné prostriedky z predmetného hypotekárneho úveru boli použité na výstavbu nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve úpadcu aj žalobkyne, teda že peniaze boli

použitie pre obidvoch dlžníkov. Za uvedenej situácie, kedy úpadca v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva poukazoval na skutočnosť, že finančné prostriedky z uvedeného úveru investoval výlučne on, a kde zároveň sa snažil poukázať na skutočnosť, že žalobkyni dokonca nič nepatrí a sám je výlučným vlastníkom vyporiadavanej nehnuteľnosti, čo následne sa snažil preukázať aj v samostatnom konaní o určenie výlučného vlastníctva nehnuteľnosti, žalobou podanou na Okresnom súde Lučenec, konanie vedené pod sp. zn. 11C/119/2015, tak žalobkyňa považovala za preukázané, že v zmysle ust. § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka jej a úpadcovi nič nebránilo vtom, aby si vzájomnou dohodou upravili pomer podielu na dlhu dlžníkov, čo potvrdili aj rozsudky Okresného súdu Lučenec, ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici. Preto argumentáciu žalovanej, že predmetné finančné prostriedky boli použité pre obidvoch dlžníkov, v tomto prípade žalobkyňa nepovažovala za náležitú. V súčasnosti je úpadca vlastníkom celej nehnuteľnosti a svoju investíciu do predmetnej nehnuteľnosti si uplatnil aj v konaní o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a úpadcom; táto skutočnosť však nemá žiadny vplyv na zmluvné dojednanie medzi žalobkyňou a úpadcom. Námietku premlčania súm, ktoré boli uhradené v období od 01.08.2016 až 27.07.2016, žalobkyňa považovala za uplatnenú v rozpore s dobrými mravmi s odôvodnením, že peňažné prostriedky z uvedeného hypotekárneho úveru boli použité na stavbu rodinného domu, ktorý má v súčasnosti vo výlučnom vlastníctve úpadca, pričom úpadca neuhradil žalobkyni ani len čiastočne primeranú náhradu za spoluvlastnícky podiel z uvedeného rodinného domu a to napriek tomu, že bol na jeho úhradu zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Lučenec, resp. Krajského súdu v Banskej Bystrici ešte v roku 2015, ako aj vzhľadom na to, že žalobkyňa sama uhrádzala splátky z predmetného hypotekárneho úveru v období od roku 2016 až do roku 2018 napriek tomu, že už nebola podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, a preto žiadala, aby na ňu súd neprihliadal.

2. Žalovaná (pôvodný správca) sa k žalobe vyjadrila tak, že s podanou žalobou v celom rozsahu nesúhlasí, považuje ju za nedôvodnú a prihlásenú pohľadávku žalobcu za neoprávnenú a dôvody popretia za správne. Vyslovila pochybnosť, či bola žaloba podaná na súd v zákonnej lehote. Uviedla, že nespochybňuje fakt, že v zmysle ustanovenia § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dlžníci môžu dohodnúť na výške ich podielov na dlhu, avšak tento princíp autonómie nepovažuje za absolútny, kedy poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/920/2015, v ktorom bolo vyslovené, že "Princíp autonómie zmluvných strán umožňuje, aby sa dlžníci dohodli, že podiel na úhrade spoločného dlhu bude v pomere 0 % ku 100 % za situácie, že peniaze z poskytnutého úveru sú určené výlučne pre jedného dlžníka. Z pohľadu veriteľa je existencia vzájomného vnútorného vzťahu medzi solidárnymi dlžníkmi nepodstatná. Preto pokiaľ navrhovateľ veriteľovi zaplatil dlžný zostatok úveru s príslušenstvom, pričom podľa dohody s odporcom jeho podiel na spoločnom dlhu vo vzťahu k veriteľovi bola 0 % a peniaze z úveru odporca použil výlučne pre svoje aktivity, teda získal z neho majetkovú výhodu je pri tomto posudzovaní nárok navrhovateľa opodstatnený. Vnútorná dohoda účastníkov s uvedeným obsahom nie je v rozpore s ust. § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ani ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka." Dodala, že skutočnosť, že v súčasnosti je úpadca vlastníkom celej nehnuteľnosti, je výsledkom konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12C/92/010 a preto uvedenú skutočnosť nepovažuje za argument spôsobilý obhájiť platnosť dohody dlžníkov o tom, že podiel na úhrade spoločného dlhu bude v pomere 0 % ku 100 %. Okresný súd Lučenec prikázal všetky veci do vlastníctva úpadcu, ale súčasne uložil úpadcovi povinnosť zaplatiť žalobkyni primeranú náhradu za spoluvlastnícky podiel žalobkyne v podiele ? za všetky veci, ktoré boli v podielovom spoluvlastníctve. Žalovaná poukázala na to, že argumentácia úpadcu, že stavbu financoval sám v celom rozsahu, a že z toho dôvodu nepatrí do podielového spoluvlastníctva úpadcu a žalobkyne, nebola v sporovom konaní úspešná, kedy stavba (nehnuteľnosti) patrila do podielového spoluvlastníctva pôvodného dlžníka - úpadcu a prístupujúceho dlžníka - žalobkyne, a z uvedeného dôvodu finančné prostriedky z úveru, ktorý bol predmetom Zmluvy o pristúpení k záväzku uzavretej dňa 11.05.2005, boli použité na výstavbu nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve pôvodného dlžníka - úpadcu a prístupujúceho dlžníka - žalobkyne, peniaze z úveru boli použité pre obidvoch dlžníkov. Za uvedeného skutkového stavu preto považovala vnútornú dohodu dlžníkov o tom, že podiel na úhrade spoločného dlhu bude v pomere 0 % ku 100 % za v rozpore s ust. § 511 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka a v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z toho dôvodu za absolútne neplatný právny úkon podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. K námietke premlčania dodala, že žalobkyňa nespochybnila skutočnosť, že suma uhradená v období 1.8.2016 až 27.7.2016, t.j. suma 685,49 eur, je premlčaná, pričom skutočnosti uvádzané žalobkyňou nie sú relevantným dôvodom pre to, aby súd na vznesenú námietku premlčania neprihliadol.

3. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej vyjadrila tak, že úpadca si v konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 12C/92/2010 o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v priebehu súdneho konania uplatnil finančné prostriedky, ktoré investoval do predmetných nehnuteľností, ktoré vtom čase vlastnili ako aj žalobkyňa, tak i úpadca, a preto nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že finančné prostriedky z predmetného hypotekárneho úveru boli použité na výstavbu nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve úpadcu aj žalobkyne, teda že peniaze boli použité pre obidvoch dlžníkov. Úpadca v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva poukazoval na skutočnosť, že finančné prostriedky z uvedeného úveru investoval výlučne on, a kde zároveň sa snažil poukázať na skutočnosť, že žalobkyňi dokonca nič nepatrí a sám je výlučným vlastníkom vyporiadavanej nehnuteľnosti, čo následne sa snažil preukázať aj v samostatnom konaní o určenie výlučného vlastníctva nehnuteľnosti žalobou podanou na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 11C/119/2015. Žalobkyňa zopakovala, že v zmysle ust. § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka jej a úpadcovi nič nebránilo vtom, aby si vzájomnou dohodou upravili pomer podielu na dlhu dlžníkov, čo potvrdili aj rozsudky Okresného súdu Lučenec ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom argumentáciu žalovanej, že predmetné finančné prostriedky boli použité pre obidvoch dlžníkov, nepovažovala za náležitú, keď v súčasnosti je úpadca vlastníkom celej nehnuteľnosti; dokonca úpadca dodnes ani čiastočne žalobkyňi nevyplatil sumu určenú súdom v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti. Pri námietke premlčania zopakovala to isté ako v predchádzajúcom vyjadrení.

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobkyne vyjadrila tak, že tvrdenie žalobkyne, že finančné prostriedky z predmetného hypotekárneho úveru neboli použité pre obidvoch dlžníkov, nepovažuje za pravdivé, kedy skutočnosť, že finančné prostriedky zo Zmluvy o úvere uzatvorenej s G. D., J. I. XXXXXXXXXXXX, ku ktorej žalobkyňa pristúpila ako spoludlžník, boli použité na výstavbu rodinného domu, ktorý bol predmetom vyporiadania podielového spoluvlastníctva Okresným súdom Lučenec, vyplýva z obsahu rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 12C/92/2010, str. 15, odsek 4: "Za účelom výstavby rodinného domu a dvojgaráže účastníci konania uzatvorili s G. D., J.. Zmluvu o hypotekárnom úvere číslo 2005003920, predmetom ktorej bolo poskytnutie hypotekárneho úveru vo výške 800 000,-Sk za účelom výstavby rodinného domu na pozemku parcela číslo 403/5, k.ú. G., ktorý je predmetom konania. Žalobkyňa k uvedenej zmluve pristúpila ako spoludlžník." Z uvedeného rozsudku tak vyplýva, že peniaze z úveru boli použité pre obidvoch dlžníkov, čo sa premietlo aj do výroku rozsudku Okresného súdu Lučenec, a preto zotrvala na svojom tvrdení o absolútnej neplatnosti predmetného právneho úkonu. Skutočnosť, že úpadca žalobkyňi dodnes nevyplatil sumu, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 12C/92/2010, považovala v tomto smere za irelevantnú. K námietke premlčania doplnila, že žalobkyňa bola zastúpená advokátom, a zopakovala dôvody, pre ktoré sú v tomto skutočnosti uvádzané žalobkyňou irelevantné.

5. Na prejednanie veci samej, súd určil termín pojednávania na deň 15.05.2025, na ktorý sa dostavili právna zástupkyňa žalobkyne a žalovaná, pričom zásielka s predvolaním na termín pojednávania bola doručená dňa 13.3.2025 právnomu zástupcovi žalobkyne a dňa 25.2.2025 žalovanej, súd tak konštatuje, že ich päťdňová lehota na prípravu na pojednávanie v zmysle § 178 ods. 2 CSP bola zachovaná.

6. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu a rovnako zotrvala na svojom tvrdení, že námietka premlčania uplatnená zo strany žalovanej, je v rozpore s dobrými mravmi. Zopakovala, že pohľadávka žalobkyne vznikla z titulu úhrady sumy vo výške 4.239,49,- eur ako časť hypotekárneho úveru voči banke, na základe zmluvy o hypotekárnom úvere zo dňa 21.03.2005 v znení jej dodatku (zmluvy o záložnom práve), pričom žalobkyňa ako pristupujúci dlžník a úpadca ako pôvodný dlžník, uzatvorili s bankou dňa 11.05.2005 zmluvu o pristúpení k záväzku, kedy v zmysle článku III, bodu 31. ods. b) zmluvy má pristupujúci dlžník nárok na zaplatenie pohľadávky vo výške rovnajúcej sa sume, v akej bola pohľadávka uspokojená z majetku pristupujúceho dlžníka, a to v deň, kedy bola pohľadávka uspokojená z majetku pristupujúceho dlžníka. Tvrdenia žalovanej o neplatnosti predmetného ustanovenia zmluvy o pristúpení k pohľadávke, považovala za bezdôvodné, pretože v zmysle § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zákon umožňuje dohodou dlžníkov upraviť podiely na dlhu, kedy sa účastníci zmluvy o pristúpení k záväzku dohodli vyslovene na tom, že uhradená pohľadávka pristupujúceho dlžníka mu bude uhradená pôvodným dlžníkom. Dodala, že v konaní o vysporiadaní podielu rozporu spoluvlastníctva sa prihliadalo na to, že úver financoval len žalovaný, kedy úpadca na pojednávaní ohľadom vyporiadania tvrdil, že všetky peňažné prostriedky, že to je jeho záväzok, a že žalobkyňa na to neprispela vôbec nič, z čoho vyvodila, že dohoda ohľadom podielov tak ako bola uzatvorená, je spravodlivá a z tohto dôvodu žiadala, aby žalovaný uhradil žalobkyňi uvedenú sumu.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že ide o právny spor, predmetné ustanovenie zmluvy o pristúpení k záväzku, ktoré stranám umožňuje vyporiadanie ich povinností na úhrade úveru v pomere 0:100 %, považuje za absolútne neplatné a v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že predmetná nehnuteľnosť bola v rámci podielového spoluvlastníctva vyporiadaná a preto považuje za spravodlivé, aby sa na splácaní úveru podieľala aj žalobkyňa. Popretie pohľadávky považovala naďalej za dôvodné a sumu vo výške 685,49 eur za premlčanú s poukazom na to, že každá splátka sa môže uplatniť odo dňa jej splatnosti, dôsledkom čoho žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie Prihláškou pohľadávky č. 3 zo dňa 24.10.2019, prehľadom splátok úveru č. 2005003920, potvrdením o uhradení splátok úveru, zmluvou o záložnom práve zo dňa 11.5.2005, zmluvou o pristúpení k záväzku zo dňa 11.5.2005, dodatkom č. 1 k zmluve o hypotekárnom úvere č. 2005003920 zo dňa 21.3.2005 zo dňa 11.5.2005, oznámením o popretí prihlásenej pohľadávky zo dňa 9.12.2009 s doručenkou, rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/6/2011-132 zo dňa 30.9.2011, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/6/2012-161 zo dňa 20.3.2012, rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 12C/92/2010-876 zo dňa 4.2.2014, stranou 6 zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 12C/92/2010 zo dňa 14.9.2010, žalobou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podaná na Okresný súd Lučenec sp. zn. 11C/119/2015, Obchodným vestníkom č. 187/2019 zo dňa 27.9.2019, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019-143 zo dňa 18.9.2019, Obchodným vestníkom č. 68/2020 zo dňa 7.4.2020, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019-456 zo dňa 4.5.2020, Obchodným vestníkom č. 89/2020 zo dňa 12.5.2020, Obchodným vestníkom č. 152/2022 zo dňa 8.8.2022, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019-560 zo dňa 26.8.2022, Obchodným vestníkom č. 170/2022 zo dňa 5.9.2022, Obchodným vestníkom č. 143/2019 zo dňa 26.7.2019 a ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v spise. Súd na základe nesporných skutkových tvrdení, o ktorých pravdivosti nenadobudol ani na základe vykonaného dokazovania pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP), ďalej na základe vykonaného dokazovania a na základe skutočností známych súdu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP) ustálil nasledovný skutkový stav.

9. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019 zo dňa 15.7.2019, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 143/2019 dňa 26.7.2019 sa začalo konkurzné konanie voči dlžníkovi F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, s miestom podnikania H. I. XXX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX.

10. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019-143 zo dňa 18.9.2019, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 187/2019 dňa 27.9.2019, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a bol ustanovený správca konkurznej podstaty Ing. Jozef Žitník.

11. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019 zo dňa 30.3.2020, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 68/2020 dňa 7.4.2020, súd odvolal Ing. Jozefa Žitníka z funkcie správcu konkurznej podstaty a uznesením č.k. 4K/8/2019-456 zo dňa 4.5.2020, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 89/2020 dňa 12.5.2020 do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil Mgr. Marínu Zacharovú, ktorá bola odvolaná z funkcie uznesením č.k. 4K/8/2019 zo dňa 2.8.2022, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 152/2022 dňa 8.8.2022. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019-560 zo dňa 26.8.2022, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 170/2022 dňa 5.9.2022, bola za správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovená žalovaná.

12. Za nesporné súd vyhodnotil, že žalobkyňa si prihláškou č. 3 zo dňa 24.10.2019, doručenou správcovi dňa 24.10.2019, prihlásila do konkurzu úpadcu pohľadávku vo výške 4.293,49 eur.

13. Súd posúdil ako nespornú aj skutočnosť, že pôvodný správca úpadcu poprel žalobkyňu pohľadávku čo do právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti dňa 26.11.2019, a teda včas a oznámenie o popretí predmetných pohľadávok doručil žalobkyňu dňa 13.12.2019. Popretie bolo z nasledovných dôvodov: ustanovenie čl. III bod 3.1. ods. b) Zmluvy o pristúpení k záväzku uzavretej dňa 11.05.2005 bolo správcom vyhodnotené ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka s odkazom aj na ust. § 3 ods. 1, § 511 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Pri tomto dôvode popretia správca ďalej poznamenal, že v čl. III. bod 3.1 ods. b) Zmluvy sa jedná o dohodu medzi pôvodným dlžníkom podľa § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka o výške podielov na dlhu, t.j. na záväzku zaplatiť pohľadávku špecifikovanú v čl. I. bod 1.3 Zmluvy, pričom podiel žalobkyne ako aj pristupujúceho dlžníka má byť vo

výške 0 % a podiel pôvodného dlžníka - úpadcu, má byť vo výške 100 %. Správca ďalej uvádzal, že z rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 12C/92/2010, ktorý žalobkyňa pripojila k prihláške pohľadávky pod poradovým č. 1 vyplýva, že finančné prostriedky z úveru, ktorý bol predmetom Zmluvy, boli použité na výstavbu nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve pôvodného dlžníka - úpadcu a prístupujúceho dlžníka - žalobkyne; peniaze z úveru tak boli použité pre obidvoch dlžníkov a preto vnútornú dohodu dlžníkov o tom, že podiel na úhrade spoločného dlhu bude v pomere 0 % ku 100 % považoval za v rozpore s ust. § 511 ods. 2, 3, Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu ho posúdil ako absolútne neplatný právny úkon podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Ako druhý dôvod popretia bolo v oznámení o popretí prihlásenej pohľadávky uplatnená námietka premlčania uplatneného nároku za obdobie 01.08.2016 až 27.07.2016, t.j. suma 685,49 eur s poukazom na ust. § 101 Občianskeho zákonníka uplatnená po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty (prihláška pohľadávky bola správcovi doručená dňa 24.10.2019) a to pre prípad, ak by súd čl. III bod 3.1. ods. b) zmluvy vyhodnotil ako platný právny úkon s odôvodnením, že nárok na odplatu podľa uvedeného článku zmluvy si veriteľ mohol uplatňovať pri každej splátke dňom jej úhrady.

14. Podľa ustanovenia čl. III. bod 3.1 ods. b) Zmluvy o pristúpení k záväzku uzavretej dňa 11.05.2005, pôvodný dlžník sa zaväzuje zaplatiť prístupujúcemu dlžníkovi odplatu za pristúpenie k záväzku zaplatiť pohľadávku v zmysle tejto zmluvy vo výške rovnajúcej sa sume, v akej bola uspokojená pohľadávka z majetku prístupujúceho dlžníka, a to v deň, keď bola pohľadávka uspokojená z majetku prístupujúceho dlžníka.

15. Z dokumentu nazvaného Splátky úveru č. XXXXXXXXXXXX spolu s potvrdenkami o vkladoch hotovosti vyplýva, že žalobkyňa v prospech uvedeného úveru splácala banke splátky nasledovne: dňa 1.8.2016 suma 5 eur, dňa 8.8.2016 suma 166 eur, dňa 14.7.2016 suma 182 eur, dňa 12.9.2016 suma 166 eur, dňa 27.7.2016 suma 166,49 eur, dňa 27.12.2016 suma 400 eur, dňa 27.3.2017 suma 630 eur, dňa 29.3.2017 suma 55 eur, dňa 16.6.2017 suma 531 eur, dňa 20.7.2017 suma 166 eur, dňa 28.8.2017 suma 166 eur, dňa 12.9.2017 suma 166 eur, dňa 19.10.2017 suma 166 eur, dňa 15.11.2017 suma 166 eur, dňa 18.12.2017 suma 166 eur, dňa 11.1.2018 suma 166 eur, dňa 16.2.2018 suma 166 eur, dňa 15.3.2018 suma 166 eur, dňa 18.4.2018 suma 166 eur, dňa 16.5.2018 suma 166 eur, dňa 15.6.2018 suma 166 eur, spolu suma 4.293,49 eur.

16. Vzhľadom k tomu, že konkurzné konanie sa začalo dňa 27.7.2019, súd aplikuje na celé toto konanie zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu začatia konkurzného konania.

17. Podľa § 32 ods. 1 ZKR každú prihlásenú pohľadávku správca s odbornou starostlivosťou preskúma a porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb v rozsahu, v akom ich možno považovať za vecne preukázané a právne odôvodnené. Správca vykoná aj vlastné šetrenie s cieľom nestranne zistiť stav a dôvody spornosti prihlásenej pohľadávky. Správca prihlásenú pohľadávku poprie v spornom rozsahu, len ak pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná v miere, ktorá odôvodňuje predpoklad, že veriteľ prihlásenej pohľadávky nebude v prípade konania o určení popretej pohľadávky úspešný. Dôvodom popretia prihlásenej pohľadávky nemôže byť len skutočnosť, že spornosť vyplýva z účtovnej dokumentácie dlžníka, vyjadrení dlžníka alebo vyjadrení osôb, ktorých záujmy môžu byť ovplyvnené záujmami dlžníka, najmä jeho súčasných alebo predchádzajúcich právnych, účtovných alebo daňových poradcov.

18. Podľa § 32 ods. 2 ZKR prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie.

19. Podľa § 32 ods. 3 ZKR pohľadávku možno poprieť

a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok,

b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky.

20. Podľa § 32 ods. 4 ZKR z dôvodu vysokého počtu prihlášok alebo iného vážneho dôvodu súd môže aj opakovane na návrh správcu alebo bez návrhu predĺžiť správcovi lehotu na popretie pohľadávok, vždy najviac o 30 dní.

21. Podľa § 32 ods. 5 ZKR ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

22. Podľa § 32 ods. 6 ZKR popretie pohľadávky správcu bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

23. Podľa § 32 ods. 9 ZKR veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

24. Podľa § 32 ods. 14 ZKR v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

25. Podľa § 32 ods. 15 ZKR rozhodnutie o určení popretej pohľadávky je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania.

26. Podľa § 32 ods. 18 ZKR pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Podľa § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

30. Podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je v časti dôvodná. V konaní nebolo sporné, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019-143 dňa 18.9.2019, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 187/2019 dňa 27.9.2019, ani to, že si žalobkyňa prihláškou č. 3 zo dňa 24.10.2019, doručenou správcovi dňa 24.10.2019, prihlásila v základnej prihlasovacej lehote do konkurzu úpadcu pohľadávku vo výške 4.293,49 eur. Súd v prvom rade skúmal, či správca poprel pohľadávku žalobkyne včas, v danom

prípade v 30 dňovej lehote na popieranie pohľadávok. Tridsaťdňová lehota na popretie pohľadávok sa v zmysle § 32 ods. 3 písm. a) ZKR počíta odo dňa uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, a teda posledným dňom lehoty na popieranie pohľadávok bol dátum 11.12.2019. Zo zoznamu pohľadávok zverejneného v registri úpadcov vyplýva, že pôvodný správca konkurznej podstaty úpadcu poprel pohľadávku žalobkyne dňa 26.11.2019, teda včas. Súd zároveň vyhodnotil, že žaloba žalobkyne bola podaná v zákonnej lehote podľa § 32 ods. 9 ZKR dňa 11.1.2020, teda do 30 dní od doručenia písomného oznámenia pôvodného správcu o popretí pohľadávok žalobkyne dňa 13.12.2019. V danom prípade, považuje súd za preukázané, že žalobkyňa v zmysle § 32 ods. 9 ZKR disponuje aktívnou vecnou legitímáciou na podanie žaloby, ktorú súdu preukázala predloženou prihláškou pohľadávky zo dňa 24.10.2019 spolu s listinami osvedčujúcimi právny dôvod vzniku pohľadávky. Súd vyhodnotil, že je daná pasívna vecná legitímácia žalovanej, ktorá bola uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4K/8/2019-560 zo dňa 26.8.2022, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 170/2022 dňa 5.9.2022, ustanovená za správcu konkurznej podstaty úpadcu. Sporným v konaní bolo, či žalobkyňa je veriteľom pohľadávky proti úpadcovi popretej pôvodným správcom pod por. č. 3 čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia.

33. Súd sa ďalej zaoberal dôvodnosťou žaloby, keď vyhodnotil, že žaloba je v časti pohľadávky vo výške 3.554 eur dôvodná a v časti premlčanej pohľadávky vo výške 685,49 eur nedôvodná. K otázke súladnosti námietky premlčania s dobrými mravmi sa vyjadril už Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 20.04.2011, sp. zn. II. ÚS 176/2011, z ktorého vyplýva "Podľa názoru ústavného súdu vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprimerane tvrdým postihom. Súd nevyhodnotil uplatnenie premlčania pôvodným správcom vykonaným v popretí pohľadávky vo vzťahu k úhradám žalobkyne ako prístupujúceho dlžníka k zmluve o hypotekárnom úvere za obdobie od 14.7.2016 do 12.9.2016 ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, kedy sama žalobkyňa neuplatnením práva už skôr v súdnom konaní zavinila, že jej nárok bol v uvedenej časti a v čase prihlásenia pohľadávky do konkurzu úpadcu dňa 24.10.2019, premlčaný v zmysle zásady "právo patrí bdelym", dokonca za stavu, kedy vo všetkých sporových konaniach bola zastúpená právnym zástupcom. Žalobkyňa v zmysle uvedeného rozhodnutia ústavného súdu v konaní ani netvrdila, ani nepreukázala, že by márne uplynutie premlčacej doby sama nezavinila, ani neosvedčila, že by za danej situácie priznanie účinkov voči nej malo byť neprimerane tvrdým postihom a preto súd v tejto časti nárok žalobkyne zamietol ako nedôvodný.

34. Súd sa ďalej zaoberal nárokom žalobkyne vo zvyšnej časti, viažucej sa k popretiu pohľadávky vo výške 3.554 eur vzniknutej ako časť hypotekárneho úveru voči banke, na základe zmluvy o hypotekárnom úvere zo dňa 21.03.2005 v znení jej dodatku (zmluvy o záložnom práve), kedy súd na podklade vykonaného dokazovania namietané ust. čl. III. bod 3.1 ods. b) zmluvy o prístupení k záväzku uzavretej dňa 11.5.2005 nevzhliadol ako rozporné s dobrými mravmi, ani ako absolútne neplatný právny úkon podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, keď mal súd za to, že sa jednalo o dohodu a úpravu vzájomných právnych vzťahov žalobkyne s úpadcom v bežnom bankovom formulárovom dokumente banky v súlade s ust. § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie zákona umožňuje dohodou dlžníkov upraviť podiely na dlhu, kedy sa účastníci zmluvy o prístupení k záväzku vyslovene dohodli na tom, že uhradená pohľadávka prístupujúceho dlžníka mu bude uhradená pôvodným dlžníkom a to vo výške rovnajúcej sa sume, v akej bola pohľadávka uspokojená z majetku prístupujúceho dlžníka, a to v deň, kedy bola pohľadávka uspokojená z majetku prístupujúceho dlžníka. K rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/920/2015 zo dňa 15.6.2015, na ktorý poukázala žalovaná, súd uvádza, že tento rozhodol v prospech navrhovateľky, ktorá hradila úver ako spoludlžník za dlžníka. S ohľadom na skutkovú situáciu, kedy sa úpadca na podklade rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 12C/92/2010-876 zo dňa 4.2.2014 stal výlučným vlastníkom rodinného domu, ku ktorému sa vzťahovalo prístupenie žalobkyne k hypotekárnemu úveru s tým, že úpadca bol povinný vyplatiť žalobkyne sumu 44.350 eur ako primeranú náhradu za príslušný spoluvlastnícky podiel, pričom rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 1.3.2016, tak súd konštatoval, že Okresný súd Lučenec vysporiadal podielové spoluvlastníctvo strán v stave v akom ku dňu rozhodnutia súdu existovalo, pričom až následne

došlo zo strany žalobkyne k predmetným platbám v prospech banky, ktoré si v tomto konaní resp. v konkurze úpadcu uplatnila ako pohľadávku. Žalobkyňa si uplatnila do konkurzu úpadcu pohľadávku za splátky hypotekárneho úveru banke za obdobie od 14.7.2016 do 15.6.2018, jedná sa o obdobie, kedy už výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti bol na základe právoplatného rozhodnutia súdu úpadca. Uvedené právne posúdenie ohľadom platnosti namietaného ust. zmluvy o pristúpení k záväzku odobrujú žalobkyňou predložené rozhodnutia, kde bolo vyslovené, že žiadna okolnosť nebránila účastníkom konania upraviť svoje vzájomné právne vzťahy vyplývajúce z povinnosti žalovanej uhradiť pohľadávku veriteľa popri pôvodnom dlžníkovi. Súd preto vyhovel žalobe v časti týkajúcej sa pohľadávky v sume 3.554 eur, keď vyhodnotil že v tejto časti nebolo popretie pôvodným správcom vykonané dôvodne a keď mal súd za to, že namietané ustanovenie zmluvy o pristúpení k záväzku nie je v rozpore s dobrými mravmi a nie je absolútne neplatným právnym úkonom.

35. Čo sa týka petitu žalobného návrhu súd uvádza, že v petite je nadbytočne uvedené, že pohľadávka žalobkyne sa považuje za zistenú. Súd tu poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 254/2009 zo dňa 28.09.2010, v zmysle ktorého iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia; prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia pritom nie je viazaný. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať, aby vyjadroval (z obsahového hľadiska) to, čoho sa žalobca žalobou skutočne domáhal. Ak žalobca označil v žalobe presne, určite a zrozumiteľne povinnosť, ktorá má byť žalovanému uložená rozhodnutím súdu alebo spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti, súd nepostupuje v rozpore so zákonom, ak použitím iných slov vyjadrí vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal. Žalobkyňa požadovala od súdu, aby vo výroku rozsudku určil, že pohľadávka žalobkyne je zistená v celom prihlásenom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že zistenie pohľadávky je zákonným dôsledkom vyhovenia incidenčnej žalobe, a keďže súd nie je viazaný navrhovaným výrokom rozhodnutia, tak preformuloval výrok rozsudku tak, ako bol vyhlásený. Vo vzťahu k rozsahu popretia preto bolo potrebné výrokom určiť to, že žalobkyňa je veriteľom pohľadávky v určitej výške, z určitého právneho titulu, nie je premlčaná a je pohľadávkou prvej triedy.

36. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP za použitia zásady úspechu tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, vzhľadom na to, že v danom prípade bola v konaní úspešnejšia žalobkyňa, úspech žalobkyne predstavuje 83,84 % proti úspechu žalovanej 16,16 %, čistý úspech žalobkyne je 67,68 %, súd jej priznal náhradu trov konania v rozsahu 67,68 %, pričom o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto súdnemu rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).